

Selská jízda zanikla s příchodem německé okupace v roce 1939. Po druhé světové válce byly snahy Selskou jízdu obnovit. Snahy však byly marné, zvláště po změně politického režimu. Při slavnosti v Nechanicích byla příslušníky SNB rozeznána. Nastala činnost hledání „třídního nepřítele“. Nevadilo, že tento „nepřítel“ pracoval od rozbřesku do soumraku a měl mozolnaté ruce. Selská jízda byla zakázána.

My v Ondřejově na Selskou jízdu památku máme. Je to krásná Švehlova lípa, která stojí před bývalou Kampeličkou, později Remosem, nyní chátrajícím objektem, který se pro mnohá nepochopení nestal majetkem obce.

Já jsem tuto skutečnost doposud neskoušel, a asi už neskousnu. Kde stojí lípa, býval parčík. Dokud byla mladá, byla oplocena nízkým zeleným plůtkem.

Dnes jsem starý člověk a vzpomínám, a také věřím, že by to mohlo někoho zajímat.

Jan Šála

Na této dvojstraně uvěřujeme fotografe ze slavnosti Selské jízdy z doby první republiky. Kromě jezdců je na nich zajímavé i to, jak před 80 nebo 90 lety vypadalo naše náměstí. Za poskytnutí fotografií děkujeme pamu Janu Šálovi, autoru tohoto velice zajímavého vypravování.

OBNOVA VYCHÁZKOVÝCH TRAS V KRAJINĚ PODÉL ŘEKY SÁZAVY V OKOLÍ SENOHRAB A ONDŘEJOVA

Do krajiny podél řeky Sázavy, v okolí Senohrab, Lensedel, Turkovic a Ondřejova, se vrátí staré vycházkové cesty. Jejich obnovu v současné době realizují společnosti MAS Říčansko, o. p. s., a MAS Posázaví, o. p. s. Společně chtějí nejen obnovit historické cesty, ale zejména podpořit cestovní ruch v regionu. Náklady na realizaci projektu jsou téměř 5 milionů Kč a většinu z nich pokryje dotace z Programu rozvoje venkova.

Stavební firma, která předložila v rámci výběrového řízení nejnižší nabídkovou cenu a s kterou byla 17. 6. 2011 uzavřena smlouva o dílo na stavební práce při úpravě povrchu cest, už svou práci dokončila. Během června proběhlo také výběrové řízení na stavební práce na dřevěnou vyhlídku hradu Zlenice–Hláska. V současné době se dokončuje výběrové řízení na dodávku mobiliářů – laviček, informačních tabulí, interaktivních prvků a značení a dále výběrové řízení na tvorbu propagačních materiálů. „Hotovo by mělo být do konce srpna“, řekla manažerka projektu Andrea Lichtenbergová.

Společnosti MAS Říčansko a MAS Posázaví současně vyhlásily soutěž na co nejužitečnější název vycházkových tras. Přihlásit se do ní mohou děti ZŠ v Ondřejově a ZŠ v Senohrabech, ale i další děti a dospělí, kteří v blízkosti Ondřejova, Kaliště, Lensedel a Senohrab žijí nebo tento malebný kraj rádi navštěvují. Název trasy by měl vyjadřovat například princip spolupráce, výměny zkušeností, vzájemnou komunikaci, úctu k tradicím, přátelství mezi lidmi, vztah k přírodě, regionální patriotismus. Informační tabule budou obsahovat obrázky Josefa Lady, proto i název může souviset s Josefem Ladou.

Návrhy názvů je třeba doručit poštou nebo osobně na adresu MAS Říčansko o.p.s., Olivova 224, 251 01 Říčany nebo elektronicky na emailovou adresu alichtenbergova@atlas.cz. Podrobnosti o projektu i soutěži jsou na www.mas.ricansko.eu nebo <http://leader.posazavi.com>.

„Děti, místní občané i ti, kteří mají k tomuto kraji vztah, se díky vyhlášené soutěži budou podílet na nalezení nejužitečnějšího názvu

vycházkové trasy. Tento název bude uváděn na všech informačních tabulích, ale i na propagačních materiálech, které budou v souvislosti s projektem publikovány,“ řekla manažerka projektu Andrea Lichtenbergová. Vedle vlastního názvu vycházkových tras je soutěž vypsána i na grafické ztvárnění loga „odpadky odnes s sebou“.

„Na vycházkových trasách budou instalovány informační tabule, které budou mapovat místní faunu a floru. Na své si přijdou i děti předškolního či mladšího školního věku, které jistě zaujmou interaktivní prvky informačních tabulí. Naučné zaměření vycházkových tras bude obsahovat i informace o místních tradicích a lidových řemeslech,“ uvedla Lichtenbergová.

Slavnostní otevření vycházkových tras bude dne 28. září 2011, kdy v rámci Dnů kulturního dědictví proběhnou řemeslné trhy v Lensedlích, environmentální procházky nebo rytířské souboje. Všichni občané jsou srdečně zváni.

Jaroslava Tůmová

ZADÁNO PRO „PEJSKAŘE“ I „NEPEJSKAŘE

Téměř každý má doma nějaké zvířátko. Nejčastěji psa. Při své práci se setkávám se spoustou lidí, kteří když vidí mé „rafiky“, pookřejí a přiznají, že mají také doma svého psiho miláčka. Náš národ je národem „pejskařů“. Ale co ti ostatní, kteří pejska nemají?

A na tuto skutečnost bych chtěla svými příspěvky navázat a přispět svou trochou znalostí a zkušeností k tomu, aby soužití „peskařů“ a „nepejskařů“ bylo plné pochopení a porozumění. Neboť jen informovaný a znalý člověk může být tzv. „nad věcí“. Stále častěji se setkáváme s pojmem „problémový pes“. Co se vlastně pod tímto slovním spojením skrývá?

Majitelé pejsků mladších než šesti měsíců obvykle hubují na to, že se pes občas doma „zapomene“ a něco „vyrobí“ na podlahu. Dalším důvodem k nespokojenosti bývá to, že pejskům v tomto věku rostou zuby a oni musí stále něco kousat a žvýkat. Problém je v tom, že vezmou za vděk vším co je jim nablízku, a tak se mnohdy pustí do zařízení bytu. S dospíváním záleží na tom, jak se majitel – páníček zhostí své výchovné role. Ve věku 18-ti měsíců je už zřejmý výsledek. Buď máte pejska „pro radost“ a nebo „pro starost“ Kapitola sama pro sebe je získání pejska z psiho útulku, kdy jeho začlenění do lidské společnosti vyžaduje mnoho trpělivosti. Všechny tyto skupiny pejsků mají jedno společné – jejich majitelé s nimi mnohdy nedokážou vyjít, a tím bývá postižen sám majitel, jeho blízcí a jejich okolí. Míra toho, jak chování psa zatěžuje okolí je různá. Také příčiny takového chování bývají rozdílné, a proto bych chtěla s kolektivem ZKO Ondřejov přispět k tomu, aby čtenáři našli bližší osvětlení těchto problémů. Také budeme odpovídat na dotazy, které lidi trápí v souvislosti s problematikou kynologie a chovu psů.

Plánujeme: Rodí se psi problémoví? Podíl viny chovatelů na problémových psech. Co je to kousavý pes? Proč je pes na vodítku agresivní? Rváči a další náměty od vás čtenářů...

Ing. Jana Vodrhánková a kolektiv členů ZKO Ondřejov

PANÍ MÁŠA ŠIKLOVÁ ZEMŘELA

*Kráčela po širokém chodníku,
který poznenáhlu začal mírně klesat,
až přešel v nenápadnou pěšinku.*

Mlčky prošla vysokým lesem a zmizela za vysokou hradbou...

F. Kolda

Paní Máša Šiklová spolu se svou dříve zesnulou sestrou Jiřinou zanechala v našem městečku Ondřejově hlubokou a trvalou stopu.

Jak vztah sester Šiklových k Ondřejovu vznikl? Z pražského bytu pod nuselskými schody se do Ondřejova, rodiště svých některých příbuzných, chtěly přestěhovat se svými rodiči. V pražském bytě, dle jejich slov, byla složitá manipulace s invalidním vozíkem jejich matky. Chtěly tím též poskytnout stárnoucím rodičům pobyt na čerstvém vzduchu.

V 60. letech začaly na pozemku pod hvězdárnou se stavbou domu. Peněz bylo nedostatek. Sestry si proto dohodly zapůjčení budovy Smetanova divadla a za spoluúčinkování některých kolegů uspořádaly benefiční představení. Tím vydělaly nějaké prostředky na dostavbu domu.

Hodně řemeslné práce ale vykonaly i vlastnoručně. Chodily se dívat, jak řemeslníci pracují, napodobovaly to a nakonec dosáhly takové zručnosti, že si dokázaly například i obložit koupelnu. Většinu malty na stavbu míchaly ručně. Očití svědkové vzpomínají na to, jaké měly na rukou mozoly.

Poměrně velká zahrada vyžadovala spoustu práce, byla však vždy pečlivě udržována. O sekání kosou prohlašovaly, že jim pomáhá udržet pro balet důležitou fyzickou kondici. Jejich obvyklý režim dne v té době vypadal takto: od rána do odpoledne na stavbě a na zahradě, pak se osprchovat a v podvečer autobusem do divadla na představení.

Po svém odchodu do důchodu začátkem 70. let nabídly sestry Šiklovy základní škole v Ondřejově vedení baletního kroužku.

Kroužek se konal zpočátku dvakrát týdně v úterý a čtvrtek, vždy od 16 do 18 hodin. Protože se postupně začalo nacvičovat baletní vystoupení pro veřejnost, byla přidána i středa, která sloužila pro pilování výkonů „solistů“. Z původně pohybového baletu se postupně vyvinul i náročnější balet na špičkách. Dělo se to ve vlastní choreografii, jejíž autorkou byla většinou Máša. Vznikly z toho nejméně tři představení pro veřejnost. Ohlas byl vždy veliký.

Zájem o účast v baletním kroužku stále rostl, navštěvovalo ho až 70 dětí v jednom školním roce. Zájem projevil i mnoho zájemců mimo příslušnou obec. Za zmínku stojí, že na vystoupení byly šity i kostýmy dle vlastních návrhů velmi profesionálního provedení. Mnohdy i vlastní rukou obou sester.

V okresních a krajských soutěžích se vždy umístily mezi prvními - až do okamžiku, kdy na jedné okresní soutěži v Kolíně porota rozhodla, že nemůže ondřejovským první cenu udělit, protože poloprofesionální výkony účinkujících na špičkách nemůže srovnávat s výkony ostatních účastníků soutěže.

Vysoká náročnost při přípravě byla korunována v několika případech i tím, že někteří absolventi baletního kroužku byli přijati na taneční konzervatoř v Praze. Jeden z absolventů baletního kroužku je dnes členem baletu Slovenského národního divadla se smlouvou o hostování ve Videňské opeře.

Kromě soutěží se ondřejovský balet podíval i do zahraničí, např. do NDR, odkud se vrátil s vysokým hodnocením.

Prostory místní sokolovny (nad dnešním obchodem P. Senfta) a především tamního jeviště, kde se odehrávala všechna baletní vystoupení, neposkytovaly dostatek místa pro stále větší počet účinkujících.

Technické zajištění vystoupení bylo s nesmírným úsilím zajišťováno historickými prostředky. Jeden z důvodů stavby kulturního domu, bylo poskytnout prostorné jeviště včetně šaten pro účinkující. První a zároveň poslední vystoupení baletu se uskutečnilo při slavnostním otevření této stavby. Pak zemřela sestra Jiřina.

Paní Máša Šiklová se nikdy nevdala, i když byla dlouho zasnoubená s jedním vysokým funkcionářem Národního divadla. Obrovskou energii a pracovitost, kterou v sobě měla, věnovala po ukončení své úspěšné profesionální kariéry dětem a mládeži. Mnozí z těch, které pomáhala umělecky rozvíjet, se jí obětavě věnovali v posledních letech jejího života, starali se o ni, když její síly už slábly, a nahrazovali jí tím její vlastní děti.

Jedna z jejích žaček ve svých 35 letech řekla těmito slovy, co jí Madam Šiklová - v Ondřejově jí většina lidí říkala Madam - pro její život dala:

"Naučila mě tančit, pít v práci, držení těla i při obyčejné chůzi, sebevědomému vystupování, uvědomování si sama sebe a nakonec i vkusnému líčení. Madam říkala: Má-li něco pěkného vzniknout, musí se do toho dát co nejvíce úsilí, ale pak ještě NĚCO navrch. To teprve může přinést úspěch."

Paní Mášo, Madam, jménem všech Vašich žáků a žáků a jménem našeho městečka Vám za všechno děkuji.

Pavel Řezba

PODĚKOVÁNÍ VÁŽENÉ PANÍ VĚŘE ŽAHOURKOVÉ

My, žáci osmé a deváté třídy Základní a mateřské školy bratří Fričů Ondřejov, chceme poděkovat paní Věře Žahourkové, rozené Vackové, která nás zaujala nevšedním a přiblížila nám svůj život a statečnost v době německé okupace. Ač měla nelehký osud, dokázala s odvahou a odhodlaností překonávat těžké životní překážky. Její příběh byl opravdu neuvěřitelný a rozhodně upoutal naši pozornost. Tímto jí děkujeme, že se s námi podělila o své zážitky.

My, žáci osmé a deváté třídy Základní a mateřské školy bratří Fričů Ondřejov, chceme poděkovat paní Věře Žahourkové, rozené Vackové, která nás zaujala nevšedním a přiblížila nám svůj život a statečnost v době německé okupace. Ač měla nelehký osud, dokázala s odvahou a odhodlaností překonávat těžké životní překážky. Její příběh byl opravdu neuvěřitelný a rozhodně upoutal naši pozornost. Tímto jí děkujeme, že se s námi podělila o své zážitky.

V Ondřejově dne 17. června 2011.

Jubilea: duben - červenec 2011

Eva Jelenová, Ondřejov, 75 let	Ladislav Bouček, Ondřejov, 85 let	Květuše Povýšilová, Třemblat, 83 let
Boris Valníček, Ondřejov, 84 let	Blažena Císařová, Třemblat, 95 let	Vladimír Vodrhánek, Ondřejov, 83 let
Růžena Kölbllová, Ondřejov, 87 let	Josef Kazda, Ondřejov, 75 let	František Palouček, Turkovice, 80 let
Antonín Tlamicha, Ondřejov, 81 let	Vladimír Strejček, Třemblat, 80 let	Jiřina Klokočnicková, Ondřejov, 83 let
Václav Tesařík, Ondřejov, 80 let	Anna Zdvihalová, Ondřejov, 81 let	Miloslava Křivánková, Turkovice, 84 let
Jan Šála, Ondřejov, 82 let	Bedřich Šála, Ondřejov, 80 let	Jindřiška Tesaříková, Ondřejov, 75 let
Eva Urbanová, Ondřejov, 80 let	Helena Kleczková, Ondřejov, 83	

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme a přejeme pevné zdraví do dalších let !!!

Noví občanci

Anna Zemanová, Ondřejov
Lucie Borovičková, Ondřejov
Vít Kocourek, Ondřejov
Emma Diasová, Ondřejov
Adéla Štěpánová, Ondřejov

Vítáme vás mezi námi a přejeme hodně zdraví a štěstí!!

Úmrtí

Vítězslava Vacková, Ondřejov
Božena Šeblová, Ondřejov

Poděkování

Srdečně děkuji členkám SPOZ paní Švandové a paní Klokočnickové za předání dárku a blahopřání k mým 75. narozeninám. Rovněž tak děkuji bývalému a současnému řediteli školy a bývalým kolegyním.

Eva Jelenová

Děkuji obecnímu úřadu za blahopřání a dárek k mým narozeninám. Paní Novotné a Staňkové děkuji za milou návštěvu.

S pozdravem Růžena Kölbllová

Děkuji obecnímu úřadu, pí.Švandové a pí.Klokočnickové za milé přání a dárek k mým narozeninám.

S pozdravem Václav Tesařík

Ondřejov pro děti v Dětském domově ve Stránčicích

Jako již přes deset let, tak i letos předal pan ing. Josef Zicha vedení Dětského domova ve Stránčicích obálku s finančním obnosem z vánočního benefičního koncertu v Ondřejově. V obálce bylo 6 000 Kč. S panem Zichou vždy domlouváme směřování finančního daru. Letos jsme se domluvili, že zakoupíme pleny na jedno použití, dětskou kosmetiku a vitamíny pro děti. Děkujeme všem, kteří nám pomáháte.

Kolektiv pracovníků Dětského domova Stránčice

Přátelský prostor SKC v Ondřejově

Chcete žít aktivně? Pak máte příležitost najít vhodné programy z nabídky SKC. Od těch, které jsou určeny již pro ty nejmenší ratolesti od 4 měsíců, až po programy pro seniory. Sportovně kulturní centrum v Ondřejově v současné době nabízí velkou škálu kurzů a dalších služeb pro občany Ondřejova a širokého okolí.

Pro nejmenší ROBÁTKA je určen program hudebně rytmické výchovy Yamaha, ve kterém mohou děti s rodiči pokračovat v navazujících kurzech: PRVNÍ KRŮČKY K HUDBĚ a dále RYTMICKÉ KRŮČKY.

Novinkou bude od září OSTROV OBJEVŮ pro námořníky (děti od 15-26 měsíců) a kormideníky (děti od 24-36 měsíců) s rodiči. Během tematicky zaměřených aktivit dítě postupně zapojuje všechny smysly (ochutnává, čichá, pozoruje, hmatá a poslouchá). Ve CVIČENÍ S PÍSNIČKOU A ŘÍKANKOU získávají děti od 2 do 3 let zábavnou a přijatelnou formou pohybové, hudební i rytmické dovednosti. TANEČKY A CVIČENÍ zaujme děti s rodiči od 2,5 do 6-ti let.

Pro předškoláky, kteří již nepotřebují asistenci rodičů jsou vhodné POHYBOVÉ HRY se zábavným cvičením. Pro děvčátka doporučujeme kurzy BALETU. Horkou novinkou je ZUMBA PRO DĚTI od 4 do 7 a od 7 do 12 let. Dětská zumba je kombinace prvků aerobiku s latinsko-americkými prvky. ANGLIČTINA METODOU HELEN DORON umožňuje již předškolákům nabytí jazykových znalostí hrou, takže je pro ně cizí jazyk samozřejmostí.

Mladší i starší školní děti se mohou vyžít ve 2 kurzech BADMINTONU, kde si kromě průpravných cvičení pro badminton, zahrájí i podle pravidel a zasoutěží.

Taneční směry pro mladé, jakými jsou STREET DANCE, BREAK DANCE A HIP HOP vedou mladí a zapálení lektori v samostatných kurzech, ve kterých nejde jenom o pohyb a tanec, ale i o životní styl blízký teenagerům.

Čistě sportovní vyžití v klasickém míčovém sportu, VOLEJBALE, najdou pod vedením zkušených trenérů junioři.

Věříme, že hitem podzimní sezóny bude nový kurz BOXU s mistrem republiky Standou Stárkem. Kurz je určen pro zájemce od 10 let. Kromě základů techniky boxu bude rozvíjena i všestranná příprava pro zlepšení kondice, nutné k zvládnání specifických dovedností boxerů.

Pro děti, které mají raději kulturu než sport, jsou určeny kurzy výuky HRY NA KYTARU, HRY NA BICÍ, KERAMIKY A ENKAUSTIKY.

To je jen malá část toho, co vám v SKC nabízíme. O mnoha dalších kurzech a programech v příštím čísle Ozvěn.

Hynek Kašpar

Vydává Obec Ondřejov. Šéfredaktorka V. Vomáčková. Red. rada: J. Kölbl, J. Kozáková, M. Macháček, J. Pohanková, P. Řezba, M. Tlamichová. Registrováno zn. MK ČR E 12695. Cena 5 Kč.